

TOELICHTING OP DE KEUR VAN REEST EN WIEDEN 2009

Algemeen

Inleiding

De Keur is een verordening die strekt tot bescherming van de waterstaatswerken in beheer bij het waterschap. Met het oog daarop bevat de Keur een stelsel van geboden en verboden alsmede straf- en handhabingsbepalingen.

De bepalingen dienen te worden toegepast met inachtneming van het geldende beleid. Het in het waterbeheerplan van het waterschap verwoorde beleid zal richtinggevend moeten zijn bij de uitvoering van de Keur door het waterschap. Zo kan bijvoorbeeld een vergunning geweigerd worden als inwilliging daarvan tot gevolg heeft dat de toegekende functie wordt ondermijnd.

De Waterschapswet verleent in artikel 78 de waterschappen de bevoegdheid verordeningen vast te stellen, hiertoe behoort ook het vaststellen van Keuren.

Een nieuwe Keur is nodig omdat aan het eind van 2009 de Waterwet inwerking treedt. In de Waterwet worden ook onderwerpen geregeld die nu nog in de Keur zijn opgenomen. Deze onderwerpen betreffen gedoogplichten en algemene bepalingen over vergunningen. Daarnaast komt in de Waterwet een paragraaf voor over nadeelcompensatie. In de vernieuwde Keur zijn gebods- en verbodsbepalingen opgenomen met betrekking tot de watersystemen die bij het waterschap in beheer zijn. Wat decentraal geregeld kan worden, bv. een aanvullend vergunningstelsel voor handelingen in het watersysteem, wordt in de Keur geregeld. Verder is in de Keur een aantal bepalingen opgenomen over het onttrekken van grondwater en het infiltreren van water in de bodem. De waterschappen worden met de inwerkingtreding van de Waterwet bevoegd onderdelen van deze taak uit te oefenen.

Naar analogie van de uitgangspunten van de Waterwet wordt ook op decentraal niveau gestreefd naar minder regels, minder lasten voor burgers en bedrijven, een vereenvoudiging van regelgeving en het werken met algemene regels die in de plaats komen voor vergunningverlening. Dit streven vindt in deze nieuwe Keur zijn weerslag.

Streven naar uniformiteit, ook binnen Rijn-Oost

In overeenstemming met het nadrukkelijke verzoek van de Unie van Waterschappen om de model Keur 2009 van de Unie zo veel mogelijk te volgen, is dit model de leidraad geweest bij het opstellen van deze nieuwe Keur. Ter uitvoering van het besluit van het directeurenoverleg van de vijf waterschappen in het gebied van Rijn-Oost heeft op basis van de model Keur, in navolging van de wijze waarop het nieuwe waterbeheerplan tot stand is gekomen, afstemmingsoverleg tussen deze waterschappen plaatsgevonden. Dit heeft er in geresulteerd, dat de Keuren van deze vijf waterschappen zo veel mogelijk gelijkens vertonen, met zonedig een enkele aanpassing aan de omstandigheden van elk afzonderlijk waterschap. Deze afstemming wordt van groot belang geacht. Zoveel mogelijk eenduidigheid vergroot immers de toegankelijkheid, het inzicht en veelal begrip en geloofwaardigheid bij burgers en bedrijven.

Bij het opstellen van deze nieuwe Keur is ook rekening gehouden met het hoofdstuk Water van de provinciale Omgevingsverordeningen van Drenthe en Overijssel.

Keur en waterkwaliteitstaak

De kwaliteitszorg is in deze Keur geen onderwerp van regeling waar het betreft de regulering van lozingen van schadelijke of verontreinigde stoffen op een oppervlaktewaterlichaam met het oog op de bescherming van de fysisch/chemische waterkwaliteit. De toekomstige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en de Waterwet met de (mede) hierop gebaseerde Algemene maatregelen van bestuur regelen dit nagenoeg uitputtend en laten daarom weinig ruimte voor aanvullende regeling op decentraal niveau. In het Uniemodel is wel een artikel opgenomen over visbeheer ten behoeve van de ecologische waterkwaliteit. Dit artikel beoogt het reguleren van de visstand door middel van een visplan waarin visbeheermaatregelen worden gesteld die aan de aquatische ecologie ten goede komen passend binnen de KRW -doelstellingen. In de nieuwe Keur is dit artikel echter niet opgenomen. De redenen hiervoor zijn tweërlei, t.w.

1. Voor de wateren, waarvan het waterschap de visrechten heeft en waarvan de visrechten door het waterschap zijn verpacht, kunnen afspraken over het visstandbeheer worden gemaakt bij huurovereenkomst.
2. Voor wateren, waarvan de visrechten aan anderen dan het waterschap toebehoren, kan het waterschap vooralsnog niet dwingend iets regelen. Het is wel de bedoeling, dat het waterschap in de toekomst over alle wateren, dus ook over wateren die in eigendom zijn van derden, visbeheertechnisch wat te zeggen gaat krijgen, gezien zijn positie als regionale waterautoriteit. Er zijn plannen dit in de Visserijwet 1963 of in een ministeriële regeling mogelijk te maken.

Conclusie

Kortom, voor de wateren die het waterschap verpacht wordt een dergelijk artikel in de Keur overbodig gevonden en voor de overige wateren wordt opnemen van zo'n artikel op dit moment prematuur geacht.

Geen van de vijf waterschappen in het deelstroomgebied van Rijn-Oost neemt in hun Keur het desbetreffende artikel uit het Uniemodel over.

Degenen die handelingen in het watersysteem uitvoeren en waarop de Keur van toepassing is, kunnen bij de uitvoering van deze handelingen ook te maken krijgen met onder andere het Besluit bodemkwaliteit, met het Activiteitenbesluit en het Besluit lozingen buiten inrichtingen. Deze besluiten zijn van toepassing bij bijvoorbeeld dempingen en verondiepingen van oppervlaktewaterlichamen, lozingen hierop en verspreiding van baggerspecie. Zij kennen eigen regels voor bescherming van de kwaliteit van oppervlaktewaterlichamen, naast de bepalingen in de Keur.

Vergunningenstelsel versnelde waterafvoer door verhard oppervlak

In de model Keur van de Unie is een artikel opgenomen om het versneld afvoeren van water naar een oppervlaktewaterlichaam als gevolg van de aanleg van verhard oppervlak te reguleren door middel van vergunningverlening. Bij de afweging om dit artikel al dan niet in de nieuwe Keur op te nemen stonden nut en noodzaak centraal.

De volgende afweging is gemaakt:

Het aanbrengen en uitbreiden van verhard oppervlak dat van werkelijke betekenis kan zijn voor de waterafvoer vindt voornamelijk plaats in het stedelijke gebied als gevolg van nieuwe gemeentelijke bestemmingsplannen c.q. uitbreidingsplannen.

Zorgplicht gemeente in stedelijk gebied

In de Waterwet is geregeld dat de gemeente er voor moet zorgen dat het afvloeiende hemelwater vanaf de grens van particuliere percelen en van openbaar terrein verder kan afvoeren. De zorgplicht, die de gemeente in de wet heeft opgelegd gekregen, houdt in dat zij de ontvangstplicht heeft als in redelijkheid niet van de eigenaar van een particulier terrein kan worden gevraagd zelf voor de afvoer te zorgen. Nadat de gemeente het hemelwater heeft ontvangen is het aan de gemeente de afweging te maken op welke wijze het ingezamelde water verwerkt zal worden. Dit kan door het water af te voeren naar oppervlaktewater of door het in de bodem te infiltreren.

Watertoets

In de Wet ruimtelijke ordening is voor de totstandkoming van bestemmingsplannen de watertoets geïntroduceerd. Dat wil zeggen dat de gemeente het waterschap om advies vraagt over waterhuishoudkundige aspecten, als gevolg van de uitvoering van het betreffende bestemmingsplan. De gemeente betreft het waterschap hierbij met de bedoeling dat in het bestemmingsplan rekening wordt gehouden met de uitkomst van de watertoets. De watertoets is voor de gemeente echter geen bindend advies. Als de gemeente rekening houdt met het advies door de uitkomsten van de watertoets in het bestemmingsplan op te nemen, dan wordt bij de uitvoering van het bestemmingsplan de waterhuishouding dus geregeld naar de wensen van het waterschap. Mocht de gemeente in het bestemmingsplan van het advies afwijken, dan is de kans reëel aanwezig dat zij met een probleem wordt geconfronteerd op het moment dat zij zich na de inzameling van het hemelwater van dit water wil ontdoen door afvoer op een oppervlaktewaterlichaam. In dit geval is er op grond van de nieuwe Keur een watervergunning (aanvoeren naar dan wel lozen in een oppervlaktewaterlichaam) van het waterschap nodig waaraan voorschriften verbonden kunnen en zullen worden. Dergelijke voorschriften zullen dan meestal overeenkomen met de uitkomsten van de eerder uitgevoerde watertoets. Dit zal er in de praktijk vaak toe leiden dat de gemeente alsnog corrigerende en compenserende maatregelen

moet nemen in het dan (grotendeels) uitgevoerde project. Afgezien van vertraging in de afronding van het project, zullen dergelijke maatregelen ook tot meer kosten leiden dan wanneer ze gelijktijdig bij de uitvoering waren meegenomen.

Landelijk gebied

De omvang van het verharde oppervlak in het landelijke gebied is per definitie vele malen geringer dan in het stedelijke gebied. Hier komt bij dat er veelal juist meer ruimte voor water is. Hierdoor en door het relatief geringe oppervlak aan verharding zal afvoer in de regel niet snel tot problemen leiden. Als aan het aanbrengen van verhard oppervlak echter een (wijziging van) bestemmingsplan ten grondslag ligt, heeft het waterschap ook hier de mogelijkheid van advisering door middel van de watertoets. Is er geen (wijziging van) bestemmingsplan nodig, dan zal er meestal een aanlegvergunning nodig zijn, binnenkort een omgevingsvergunning op grond van de nieuwe wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Bij deze vergunningverlening zal het waterschap middels advisering ook betrokken zijn.

Conclusie

Met de hiervoor omschreven instrumenten zijn de belangen van een goede waterhuishouding als gevolg van het aanbrengen van verhard oppervlak voldoende gewaarborgd. Op basis hiervan is geconcludeerd dat nut en noodzaak niet – voldoende - aanwezig is om het betreffende artikel uit de model keur van de Unie in de nieuwe Keur op te nemen.

Geen van vijf waterschappen in het deelstroomgebied van Rijn-Oost neemt in hun Keur dit artikel over.

Keur en het onttrekken van grondwater en het infiltreren van water

In afwijking van de huidige Keur is in de nieuwe Keur een aantal bepalingen opgenomen over het onttrekken van grondwater en het infiltreren van water in de bodem. De waterschappen worden met de inwerkingtreding van de Waterwet bevoegd onderdelen van deze taak uit te oefenen. Het gaat om de onttrekkingen van grondwater. Een uitzondering hierop zijn de onttrekkingen ten behoeve van industriële toepassingen als de onttrokken hoeveelheid water meer dan 150.000 m³ per jaar is. Evenmin is het waterschap bevoegd als het gaat om onttrekkingen voor de openbare drinkwatervoorziening of een bodemenergiesysteem. De regulering van deze onttrekkingen blijft een bevoegdheid van de provincie.

In de Waterwet zijn de instrumenten opgenomen waarmee de waterschappen het onttrekken van grondwater en het infiltreren van water door derden kunnen reguleren. Het waterschap Reest en Wieden heeft bij delegatiebesluit van de provincies al vanaf 1 januari 2007 ervaring opgedaan met het reguleren van deze handelingen.

De bepalingen die in de Keur zijn opgenomen zijn bij vier van de vijf waterschappen in het deelstroomgebied van Rijn-Oost identiek. Waterschap Rijn en IJssel sluit zich op dit punt aan bij de regelgeving van de Gelderse waterschappen.

Keur en watervergunning verplaatsen oppervlaktewater en onttrekken grondwater en aanleggen van drainagewerken en het graven en dempen van sloten

In de model Keur van de Unie is een artikel opgenomen met een algeheel verbod (geen mogelijkheid om met een vergunning hiervan af te wijken) voor kwetsbare oppervlaktewaterlichamen en gebieden. Dit algehele verbod betreft het afvoeren naar en het aanvoeren uit oppervlaktewaterlichamen, het lozen van water op of het onttrekken van water aan oppervlaktewaterlichamen en het onttrekken van grondwater door middel van een inrichting in op een kaart aan te geven kwetsbare gebieden. Dit artikel is gewijzigd in de nieuwe Keur overgenomen. Een algeheel verbod zou niet in de pas lopen met het door Reest en Wieden geformuleerde en in het Waterbeheerplan vastgestelde beleid. In het WBP 2007 – 2012 is op pagina 30 over deze materie de navolgende passage opgenomen: *Het waterschap vindt het nodig om nadere eisen te kunnen stellen voor alle hydrologische maatregelen die worden uitgevoerd in de zone van hydrologische beïnvloeding (zones C en D + een strook rond zone D; zie kaart 2). In de praktijk gaat het volgens het WBP dan vooral om de aanleg van drainage en het graven en dempen van sloten.*

Op pagina 108 van het WBP 2007 – 2012 is te lezen:

In de planperiode willen we regelen dat de regulering van drainagemiddelen (in de zone van hydrologische beïnvloeding) door het waterschap wordt uitgevoerd. Hiervoor zullen we in overleg met de gemeenten duidelijke en liefst eenvoudige, algemene regels opstellen, bijvoorbeeld over de toegestane drainage- en slootdiepte.

Als iemand een diepere sloot wil graven of de drainage dieper wil leggen dan volgens de algemene regel mag, is een vergunning van het waterschap nodig.

In het concept WBP is o.m. als actie opgenomen:

1. *In 2010 worden de grenzen van de hydrologische aandachtsgebieden bepaald*
2. *Dan wordt ook het beleid vastgesteld.*

Vastgesteld moet worden, dat het algehele verbod in de model Keur van de Unie verdergaand is dan het beleid dat in het WBP is vastgesteld.

In het verlengde van het beleid, dat wel in het WBP is vastgesteld, is nu een artikel opgenomen dat het verboden is zonder vergunning van het bestuur sloten te dempen, te graven en drainage aan te leggen in bepaalde gebieden. In samenhang hiermee is in hetzelfde artikel ook voor bepaalde gebieden een vergunningplicht opgenomen voor de af- en aanvoer, het onttrekken en lozen van oppervlaktewater en onttrekken van grondwater en infiltreren van water in de bodem. Het bestuur kan ingevolge dit artikel gebieden aanwijzen waarin dit verbod van toepassing is.

Op dit punt verschillen de inzichten binnen Rijn oost; niet elk waterschap neemt het desbetreffende artikel uit de model keur over; sommige hebben een soortgelijke formulering als Reest en Wieden andere hebben een variant hierop.

Nieuwe Keur ten opzichte van de oude

Ten opzichte van de oude Keur zijn de navolgende verschillen vermeldenswaard:

1. Gedoogplichten zijn niet langer in de Keur opgenomen. De Waterwet voorziet in alle gedoogplichten die nodig zijn om als beheerder de regionale waterbeheertaken te kunnen uitvoeren (hoofdstuk 5, paragraaf 3 van de Wet)
2. Algemene bepalingen over vergunningen staan in de Waterwet (met name in hoofdstuk 6, paragraaf 2 van de Wet). Deze bepalingen betreffen bijvoorbeeld: het bestuursorgaan waarbij een aanvraag moet worden ingediend, de voorbereiding van de beschikking, het bevoegd gezag, aan vergunningen te verbinden voorschriften, de weigeringsgronden, wijzigen of intrekken van vergunningen en de geldigheid van vergunningen voor rechtsopvolgers.
3. In de nieuwe Keur wordt het begrip kernzone niet meer voor, in tegenstelling tot de huidige Keur. In navolging van de Waterwet wordt in plaats hiervan nu gesproken over waterstaatswerk. Onder waterstaatswerk valt het werk als zodanig zonder het onderhoudspad. Nu valt het onderhoudspad nog onder de kernzone. Het onderhoudspad valt in de nieuwe Keur onder de beschermingszone. Hiermee loopt de betekenis die in de nieuwe Keur wordt toegekend aan waterstaatswerk ook in de pas met de Waterwet.
Niet elk waterschap is voornemens om de definitie uit de Waterwet te hanteren; daar blijft het onderhoudspad behoren tot de kernzone c.q. het waterstaatswerk.
4. Het begrip keurontheffing komt in deze Keur niet meer voor. In plaats hiervan wordt in navolging van de Waterwet gesproken van watervergunning.
5. Aan het bestuursorgaan (het dagelijks bestuur) wordt de bevoegdheid gegeven algemene regels te stellen in plaats van de vergunningplicht.
6. Er is een aantal bepalingen opgenomen over vergunningen en algemene regels voor het onttrekken van grondwater en het infiltreren van water in de bodem.
7. Er is een bepaling opgenomen die het mogelijk maakt voor nog nader vast te stellen gebieden regels te stellen aan de aanleg van draineringen en het graven en dempen van sloten, het verplaatsen van oppervlaktewater en het onttrekken van grondwater om nadelige hydrologische effecten te voorkomen of te beperken.
8. Deze Keur kent een bepaling over algemene zorgplicht bij de uitvoering van handelingen in het watersysteem. Iedereen is op grond van deze bepaling verplicht, ter voorkoming van inbreuken op het watersysteem, de nodige maatregelen te nemen.
9. Bepalingen over schadevergoeding (nadeelcompensatie) als gevolg van toepassing van de Keur staan niet meer in de nieuwe Keur, maar zijn in de Waterwet opgenomen.

In de nieuwe Keur komen in de overgangsbepalingen nog maten voor van beschermingszones en buitenbeschermingszones. Het uitgangspunt in de Waterwet is, dat ook de omvang van de beschermingszones zijn aangegeven in de legger. In de huidige legger zijn de beschermingszones echter niet aangegeven. Op dit moment wordt er onder auspiciën van de Unie van Waterschappen gewerkt aan een landelijk uniform model legger voor oppervlaktewaterlichamen. Hierbij wordt er wel rekening meegehouden dat deze zones moeten worden aangegeven. De maten die nu nog in de Keur voorkomen zijn dan ook vooral bedoeld om de periode te overbruggen tot aan de invoering van de legger volgens de nieuwe inrichting. Zie ook hierna onder het kopje Keur en Legger.

Beleid en beleidsregels voor toepassing van de Keur

De bepalingen in de Keur dienen te worden toegepast met inachtneming van het geldende beleid. Vooral het in het Waterbeheerplan van het waterschap verwoorde beleid zal richtinggevend moeten zijn bij de uitvoering van de Keur door het waterschap. Voor de toepassing van de Keur kan het dagelijks bestuur beleidsregels vaststellen waarnaar ter motivering van de besluiten kan worden verwezen en waarvan ingevolge titel 4.3 van de Algemene wet bestuursrecht slechts gemotiveerd kan worden afgeweken.

De watervergunning

De Waterwet heeft het vergunningstelsel vereenvoudigd door de introductie van één watervergunning. De term ontheffing komt niet meer voor. Het vergunningstelsel heeft in beginsel betrekking op alle handelingen en activiteiten. In de praktijk zal voor het verrichten van handelingen in watersystemen overigens lang niet altijd een watervergunning vereist zijn. Zo is het niet nodig handelingen waarvan de invloed op het te beschermen belang zeer gering is, vergunningplichtig te stellen. Daarbij kan gedacht worden aan het lozen en onttrekken van geringe waterhoeveelheden of aan fysieke ingrepen, waar dit in een watersysteem geen nadelige gevolgen heeft.

Algemene regels

Het gebruik van zogenoemde algemene regels is een belangrijke impuls voor het terugdringen van het aantal vergunningen. In de nieuwe Keur is de regeling aangehouden zoals die in de Waterwet is opgenomen voor de watersystemen in beheer bij het Rijk. Bij de toelichting op de desbetreffende artikelen wordt hier nader op in gegaan.

Geen vergunning nodig voor de eigen dienst

De in de Keur vermelde verboden zijn niet van toepassing op handelingen, werken, werkzaamheden en gedragingen ten behoeve van het herstel van, onderhoud- of buitengewoon onderhoud aan waterstaatswerken die door het waterschap als beheerder worden verricht. De in de Keur gestelde bepalingen over het onttrekken en lozen van water ter uitvoering van de Waterwet (hoofdstuk 6) zien evenmin op normale beheersactiviteiten van het waterschap. Indien het waterschap als beheerder nieuwe werken uitvoert of wijzigingen aanbrengt in bestaande waterstaatswerken, waardoor de legger wijzigt, stelt het bestuur een projectplan vast, als bedoeld in artikel 5.4 van de Waterwet. Het waterschap heeft geen vergunning van zichzelf nodig. Een projectplan doorloopt één van de procedures uit de Algemene wet bestuursrecht, zodat de rechtsbescherming van derden is gewaarborgd. Op genoemde besluiten is bovendien ingevolge artikel 79 van de Waterschapswet de Inspraakverordening van het waterschap van toepassing. Het projectplan moet zodanig concreet zijn, dat voor belanghebbenden duidelijk is wat voor hen de gevolgen zijn.

Keur en legger

Voor het merendeel van de bij de waterschappen in beheer zijnde waterstaatswerken geldt dat de begrenzingen van deze werken ingevolge wettelijke regeling dienen te worden vastgelegd in de legger. Artikel 5.1 van de Waterwet vereist van de waterbeheerders dat zij voor hun waterstaatswerken leggers op orde hebben. Het aangeven van de begrenzingen van waterkeringen en oppervlaktewaterlichamen, waarop de gebods- en verbodsbepalingen van de Keur van toepassing

zijn, heeft op grond van voornoemd artikel niet plaats door de fysieke begrenzingen van deze waterstaatswerken in de Keur te omschrijven, maar door verwijzing naar de legger, waarin de begrenzingen zijn vastgelegd. De begrenzingen van de waterstaatswerken zijn – behalve voorlopig nog in de overgangsbepalingen - niet direct uit de Keur af te lezen. In het systeem volgens de Waterwet is uit de legger – naast vermelding van onderhoudsplichtigen – op te maken tot hoever waterstaatswerken en beschermingszones zich uitstrekken, ofwel waar het gebods- en verbodsregime van de Keur van toepassing is. De legger bepaalt met de daarin opgenomen maten de reikwijdte van de verbodsbepalingen en onderhoudsverplichtingen van de Keur. Wijziging van de legger betekent dan ook een wijziging in de toepassing van de Keur. Voor belanghebbenden dienen ligging, vorm, afmeting en constructie en de consequenties hiervan in relatie tot de Keurbepalingen duidelijk te worden gemaakt, bijvoorbeeld door het verstrekken van informatie. Internet maakt het mogelijk om de Keur en de in digitale vorm beschikbare leggers voor het publiek toegankelijk te maken. Voor de vaststelling of wijziging van de Keur is in de artikelen 79 en 80 van de Waterschapswet een aantal specifieke procedurevoorschriften gesteld die op de vaststelling van de legger op overeenkomstige wijze dienen te worden toegepast. Op deze manier is de legger ook uit oogpunt van rechtsbescherming te legitimeren.

De Waterwet schrijft in artikel 5.1 voor dat de beheerder zorg draagt voor de vaststelling van een legger waarin is omschreven waaraan waterstaatswerken naar ligging, vorm, afmeting en constructie moeten voldoen. Van de legger maakt deel uit een overzichtskaart, waarop de ligging van waterstaatswerken en de daaraan grenzende beschermingszones staan aangegeven. Voorts regelt dit artikel onder meer dat bij of krachtens provinciale verordening nadere voorschriften kunnen worden gegeven ten aanzien van de inhoud, vorm en periodieke herziening van de legger voor daarbij te onderscheiden categorieën van waterstaatswerken. Ten slotte kan hierbij vrijstelling worden verleend van de eerder genoemde verplichtingen met betrekking tot bepaalde waterstaatswerken die zich naar hun aard of functie niet lenen voor het omschrijven van die elementen dan wel van geringe afmetingen zijn.

De provincies Drenthe en Overijssel hebben van deze bevoegdheid gebruik gemaakt door in hun (concept) omgevingsverordeningen het navolgende te regelen:

Gedeputeerde Staten kunnen voor waterstaatswerken vrijstelling verlenen van de leggerplicht als bedoeld in artikel 5.1 van de wet met betrekking tot vorm, afmeting en constructie indien deze waterstaatswerken zich naar hun aard of functie niet lenen voor omschrijving van die elementen. Gedeputeerde Staten geven voor waterstaatswerken daarom geen vrijstelling ten aanzien van de ligging.

Conserverende werking van de Keur en profiel van vrije ruimte

Het is mogelijk om in de legger een profiel van vrije ruimte op te nemen. Hiermee wordt een toekomstig tracé van een waterstaatswerk beschermd. Dit is vooral voor waterkeringen van belang. De Rechtbank Middelburg (Awb 07/3891, 29 januari 2008) oordeelde inzake de Keur van Waterschap Zeeuws Vlaanderen met een Nota begrenzingen, waarin Keurzones en bebouwingscontouren waren aangeduid, dat de in de Wet op de ruimtelijke ordening aan provincie Zeeland gegeven bevoegdheid, onverlet laat de aan een waterschap gegeven bevoegdheid om in het belang van de waterstaatszorg voorzieningen te treffen. Deze voorzieningen betroffen het aangeven van bebouwingscontouren, contouren langs waterkeringen waarbinnen vooralsnog niet mag worden gebouwd. Deze contouren waren bepaald door uit te gaan van toekomstige klimaatscenario's. De Rechtbank nam daarbij in aanmerking dat de conserverende werking kon worden opgeheven na belangenafweging in het concrete geval van een aanvraag om ontheffing door betreffende bedrijven. Deze uitspraak is van groot belang voor waterschappen die hun belangen bij een mogelijk toekomstig grondgebruik voor het verbeteren van hun watersystemen voor de (lange) toekomst veilig willen stellen. In dit verband is het belangrijk waar nodig een profiel van vrije ruimte op te nemen.

Opbouw van de Keur

De Keur is als volgt ingedeeld:

- Hoofdstuk 1 begripsbepalingen en hoofdelijke aansprakelijkheid
- Hoofdstuk 2 gebodsbepalingen en onderhoudsverplichtingen
- Hoofdstuk 3 watervergunning en algemene regels voor het gebruik van waterstaatswerken, het aan- en afvoeren van water, het lozen en onttrekken van water met betrekking tot wateren en tot grondwater

en het infiltreren, algemene regels voor het gebruik van waterstaatswerken. Ook staan in dit hoofdstuk algehele verboden, meldplichten, meet- en registratieplichten en vrijstellingen. Het hoofdstuk eindigt met een zorgplichtartikel.

- Hoofdstuk 4 schouw, toezicht en handhaving
- Hoofdstuk 5 overgangs- en slotbepalingen